

TÜRKİYE'DEKİ AFRİKALILAR

Prof. Dr. Orhan Kural, Benin Fahri Başkonsolosu

E-mail: kural@itu.edu.tr

Türkiye’de ve bilhassa İstanbul’da yaşayan Afrikalılar için farklı görüşler hakim, çelişkili hikayeler anlatılıyor. Bazıları onları birer **kurban**, bazıları ise **canavar** olarak niteliyor. Yakın tanıdığım bir öğretim üyesi, “onların büyük bölümü uyuşturucu ve kadın satıcısı” dedi. Yani onlar bu hocamızın gözünde birer “tehlike” idi. Bir diplomat ise bir sohbet sırasında “bütün Afrikalılar yalancıdır” diyebildi. Ekonomik krizin ve işsizliğin faturası da onlara çıkıyordu. Aslında Türkler “siyahları” sadece Holywood ve tarzan filmlerinden hatırlıyor. Afrikalılar bu ülke için bir çeşit “davetsiz” misafirlerdi. Fantezi meraklısı hanım ve beylerin ise özel zevkleri için bir çeşni sayılabiliyorlardı. Ama aslında zor durumda kalan hep onlardı. Yoksulluktan, güvensizlikten kaçmak adına doğdukları yerleri ve sevdiklerini bırakıp kendilerini bekleyen tehlikelere ve tuzaklara aldırış etmeden yola çıkmışlardı. Dengenin, huzurun, gündelik zevklerin, televizyonlarda seyrettikleri Amerikan filmlerinin büyüğü havasının; yani hızla küreselleşen dünyada olmayan adil bir eşitliğin peşine düşmüşlerdi.

Afrikalılar, ülkemize **farklı yollar** izleyerek, sınırları aşarak ve zorlukları göğüsleyerek geldiler. Bazılar ise ceplerindeki tüm paralarını alan insan tüccarları tarafından kandırılıp Avrupa yerine Türkiye’ye getirildi. Çöllerde açlık ve susuzluktan ölenler, bot ve köhne teknelerde devrilip boğulanlar, sınır bölgelerinde mayınlara basanları oldu. Bazıları ise Afrika’nın farklı ülkelerinden yasal yollarla, vizelerini alıp geldiler. Nedense Türkiye’deki Afrikalıların büyük bölümünde pasaport yok ve genellikle de “çalınmış” oluyor. Böylelikle hangi kanalla Türkiye’ye girdiklerini saklayarak, aynı yolla geldikleri ülkeye geri gönderilmelerini önlenmiş oluyorlar. Türkiye onlar için **batıdaki** güzel yaşama giden engebeli ve tehlikeli bir yoldur. Afrika kıtasında “sınır” kavramı yoktur. Çünkü kilometrelerce kontrolsüz sınır vardır ve iki ülke arasında doğal sınır bir nehirde olsa bile karşı sahile geçmek fazla sorun teşkil etmemektedir. Ama tanımadıkları Avrupa’da sınır kavramı çok farklı idi. Avrupa devletleri siyah renklileri kapalı kapılar arkasında tutuyordu. Türklere de aynı davranışı sergilemesi için Avrupa Birliği kanalı ile sürekli **baskı** uygulanıyor.

Onlar belki de Türkiye'nin parlayan **futbol yıldızları** olmak, zengin ve ünlü sosyetik kadınlar tarafından beğenilmek için de geliyor olabilirler. Dolapdere'de sürekli polis korkusu ile birer simitle idare edip, delik ayakkabıları ile haftada dört gün antreman yaparak bir menajer veya antrenörce keşfedilmeyi bekliyorlar.

Lütfen onları "**potansiyel**" dolandırıcı, kalpazan veya uyuşturucu pazarlayıcısı olarak görmeyelim. Değerli emniyet güçlerimiz siyah renklileri gördüğü yerde tutuklamasın. (Çünkü aynı muameleyi bir Fransız'a bir İngiliz'e ve İtalyan'a yapmıyor.) Bizi kabul etmeyen Avrupa Birliği'ne daha fazla yaranmak yerine büyük bir potansiyeli olan, henüz kültür, doğa ve geleneklerini kaybetmeyen bize sevgi dolu **Kara Afrika**'yı sahiplenelim. Unutmayalım ki binlerce Türk işadamı bu kıtada ticaret yapıyor ve her geçen gün ticaret hacmi lehimize artıyor. Bu sene rekor seviyeye ulaşan ihracatta Afrika'nın da rolü küçümsenemez. Eğer bir dönemde bize kucak açan Türk Cumhuriyetleri gibi onları da yanlış davranışlarla daraltırsak çok ama çok **yanlış** yapmış oluruz.